ISSN 0132-4462.
№ 12 2002
ГРУДЕНЬ

перець

Олексій КОХАН (тема Володимира Адамовича)

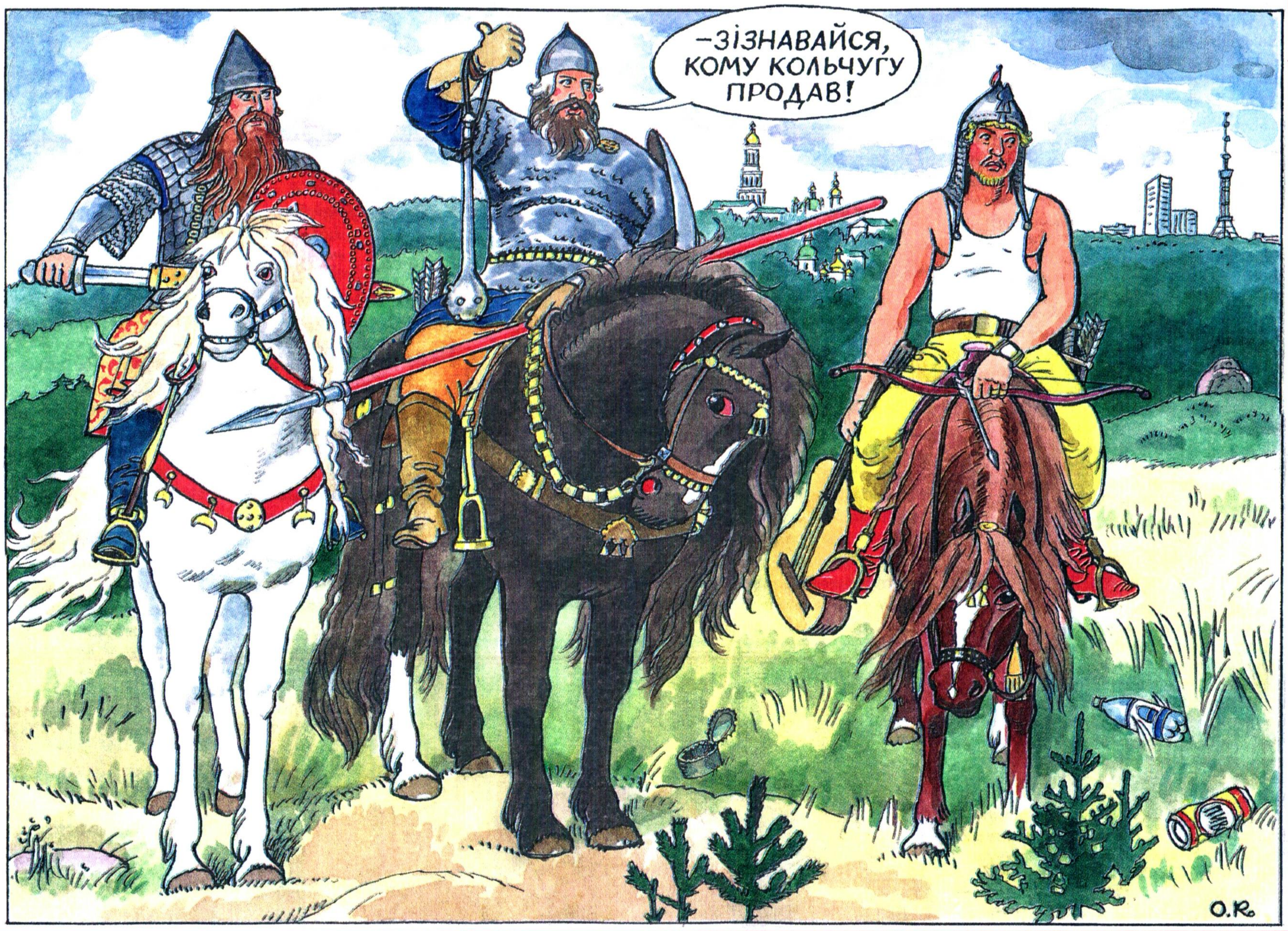

Малюнки Івана САВЛЮКА

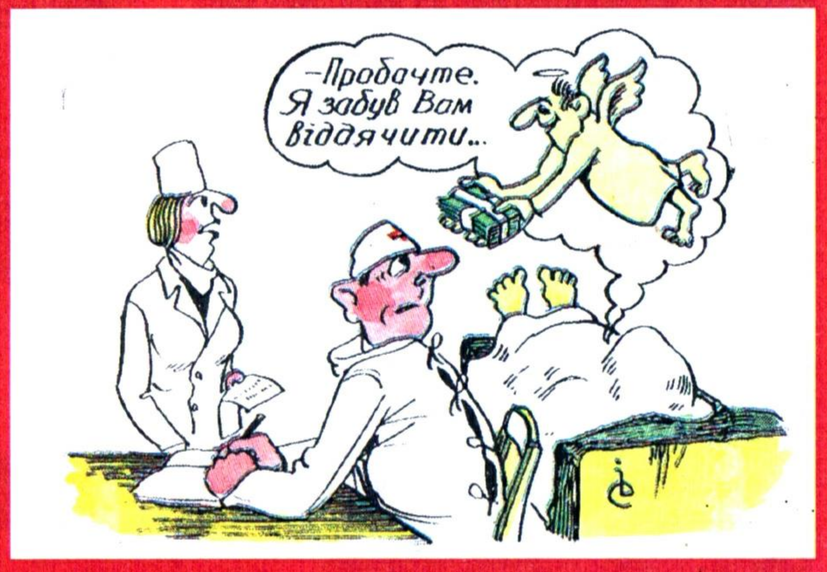

Телеграфне Агентство Перця

ХАПАЮТЬСЯ ЗА СЕРЦЕ

Коли наші споживачі дізнаються про підвищення цін на товари першої потреби, вони тут же хапаються за серце. Шукають корвалол, валокордин, настойку валеріани, а ці заспокійливі препарати... зросли в ціні. Настойки і еліксири, краплі й мікстури подорожчали.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів збільшується акцизний збір на етиловий спирт. І якщо раніше фармпідприємства відраховували до бюджету по дванадцять копійок за кожен використаний ними літр спирту, то тепер їм доведеться віддавати державі по дві гривні. А додатково виробники ліків будуть виплачувати ПДВ у розмірі двадцяти відсотків. Тепер споживачі платитимуть за ліки, настояні на спирту, приблизно на третину більше.

ЗАПЕВНЕННЯ

Як передає наш кореспондент, керівники уряду запевнили, що до кінця року нашим громадянам виплатять повністю борги по зарплаті. Правда, у Міністерстві праці і соцполітики зауважили, що залишиться заборгованість на наступний рік, бо «юридично неможлива для погашення». Частина невиплат припадає на недержавний сектор економіки, крім того — на підприємства-банкрути, які без суда і копійки не виплатять своїм колишнім працівникам. А у Мінфіні кажуть, що борги місцевих бюджетів по зарплаті за минулий місяць, навпаки, збільшилися — працівникам освіти, охорони здоров'я, культури...

Може, частина громадян таки одержить під Новий рік заборговану зарплату. Інші ж будуть задовольнятися лише... запевненнями.

РОМАНТИЧНО, ЗІ СВІЧКАМИ

Херсонці потроху готуються до Нового року, купують шампанське, свічки... А щодо наїдків до свят, купувати не поспішають. Бо холодильники регулярно розморожуються, і продукти псуються. Справа в тому, що «Херсонобленерго» щоночі відключає у жителів міста електрику на кілька годин. Запізнілі перехожі пересуваються вулицями напомацки, застряють у ліфтах.

А свічками запасаються херсонці на новорічну ніч. Бо раптом енергетики не зроблять для цього свята виняток — так само вимкнуть у місті електрику.

КРАЩИЙ ІЗ НАЙГІРШИХ

Як повідомляє наш кореспондент, недавно відбулася нарада на високому рівні. Присвячена проблемам малого і середнього підприємництва. Присутні говорили, що гірших умов для бізнесу, ніж у нашій країні, важко знайти. А в деяких окремих регіонах умови для ведення підприємництва — на нулі. Представник Черкаської області самокритично заперечив промовцям, що «не створили ми умов для розвитку бізнесу, зате в інших областях — поготів, гальмують його...»

Отже, скориставшись порадою одного з біблейських героїв, будемо заспокоювати себе тим, що є місця в країні ще гірщі.

Олексій КОХАН

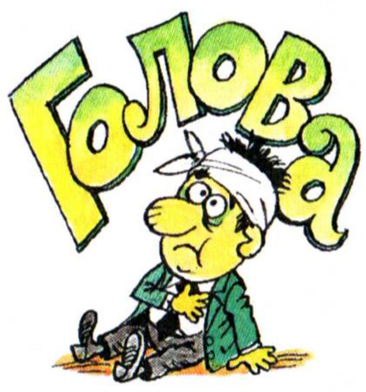

ГУМОРЕСКА

— Лікарю, голова!— ледь пересуваючи ноги, заповз до кабінету відвідувач.

— Бачу, бачу. Температура? Кашель?

— Угу...

— Лягайте...

Відвідувач, корчачись від болю, витягся на канапі. Лікар почав мацати живіт.

— Що там? У мене ж голова...— простогнав хворий.

— Знаю, знаю. Але й температура також. Тут болить? Ні? Тут? Теж ні? А тут?

— Що там, лікарю?

— Апендицит. Ось вам направлення. До хірурга.

Хворий поплентався на інший поверх, висидів довжелезну чергу й нарешті втрапив до кабінету.

— Лікарю, голова...

— Це не до мене, до невропатолога.

— Я в нього був, він до вас направив. Каже, апендицит.

— Лягайте.

Промацавши і нічого не знайшовши, хірург вилаявся на адресу того спеціаліста й сказав:

— Невропатологи геть усі «двинуті». Вертайтесь до нього, у вас все гаразд.

Хворий знову поплентався поверхами й, долаючи нестерпний біль, зайшов до кабінету.

— Що сказав хірург?

— Нічого у мене нема.

— От хапуга! Ви йому п'ятірочку підсуньте, то він відразу вам правильний діагноз поставить.

Знову хворий поплентався до хірурга.

— Лікарю, у мене апендицит,— і дав п'ять гривень.

Хірург стенув плечима й виписав направлення до стаціонару. Там, глянувши на папір, відразу завезли в операційну й ввімкнули потужну лампу. Лише тепер лікарі побачили довгий шрам внизу на животі.

— А це що?

— В дитинстві апендицит видалили.

— Чоловіче, хто вас сюди направив?

— Невропатолог.

— Всі вони невропатологи! П'ятірочку дайте, то він вам відразу точний діагноз поставить. А взагалі, що у вас болить?

— Голова...

Олександр НОСЕНКО.
м. Запоріжжя.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— У Людки завжди є багаті клієнти. А в тебе — рідко. Бо Людка вчилася добре, кілька мов знає.

Будьте з «Перцем»!

ШАНОВНІ ДРУЗІ!

Ви не забули оформити передплату на журнал «ПЕРЕЦЬ» на 2003 рік?

Наш індекс 74393,
Передплатна ціна:
на 3 місяці — 4 грн. 74 коп.
на 6 місяців — 9 грн. 48 коп.
на 12 місяців — 18 грн. 96 коп.

ЗАЛИШАЙТЕСЯ З «ПЕРЦЕМ»!

СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!

ПОГРАБУВАННЯ В «ПЕРЦІ»

Пам'ятаєте, як у Зощенка? Приїхав у гості чоловік, назвався родичем. Пив-їв, гортав сімейні альбоми з фотографіями. А закінчилося тим, що вкрав ложки!

Аналогічний випадок стався в нашому журналі. Прийшов якось у нашу редакцію молодий журналіст Юрко Задоя. Запропонував для друку кілька своїх усмішок, познайомився з працівниками.

Особливо цікавився історією нашого видання: як з'явився журнал у 1922 році і почав регулярно виходити з 1927-го року — під назвою «Червоний перець», як заснували його Елан Блакитний і Остап Вишня, як у 1941-му «Червоний перець» було перейменовано на «Перець»....

І саме частину біографії нашого журналу Ю. Задоя вирішив привласнити. Взяв для свого видання назву — «Червоний перець» і подав до Державного комітету інформаційної політики на реєстрацію. Працівники комітету навіть не спромоглися заглянути хоча б до УРЕ (Української радянської енциклопедії) чи погортати один із сотень довідників, де докладно написано про «Перець» («Червоний перець»). І тут же зареєстрували.

Надрукував Задоя у Яготині, у місцевій друкарні, оце своє видання — «Червоний перець» і на першій сторінці великими літерами на часописі надрукував «Заснований у 1922 році...» Як той сказав: бреше і оком не моргне!

У рекламних публікаціях з приводу виходу ось цього дивного видання читачам популярно «пояснили», що сатиричний журнал «Червоний перець» був «заснований спочатку», а потім «став просто «Перцем». Таким чином, один і той самий журнал ніби роздвоївся — тепер їх стало два: просто «Перець» і «Червоний перець».

А щоб читачі могли включити свою уяву, їм розтлумачили: «Це не той «Перець», що всі знають, а ніби його старший брат, що довго не був удома, і ось — здрастє вам!..»

Та й справді-таки — здрастє!

Герой оповідання Зощенка, родич-самозванець, який украв ложки, — безневинне немовля в порівнянні із засновником новоспеченого часопису. Щоб не довго мучитися над логотипом свого журналу (графічним зображенням назви видання), Задоя поцупив наш: узяв і перемалював, перекалькував добре відомий заголовок «Перця» сімдесятих-вісімдесятих років. Мабуть, у такий спосіб вирішив переконати: «брати» подібні зовнішньо...

У щоденнику Остапа Вишні є такий запис: «коли входиш у літературу, чисть черевики!». У нашому ж випадку не завадить деяким нагадати: коли входиш у цех гумору і сатири, помий руки!

Т. НЕБЛАКИТНИЙ.

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Анатолія Василенка)

— Б'юся об заклад: отого дядька звати Петром!

ІРОНІЗМИ

● *Часто джентльмени закінчуються там, де починається джентльменська угода.*

● *Що у нас виходить найкраще в будь-якій області – то це пародія.*

● *Тепер вже й не знаєш, що гірше – інформаційна блокада чи інформаційна навала.*

● *Якщо державою правлять кухарки, значить радниками у них – м'ясники.*

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.

Володимир АДАМОВИЧ

НОВОРІЧНІ СЮЖЕТИ

ДІД МОРОЗ

Новорічне свято в дитячому садку.

Снігуронька:

— А тепер, діти, всі разом покличемо Діда Мороза!

Діти:

— Діду Морозе! Діду Морозе!

Тиша. Снігуронька:

— Батьки, допоможемо дітям! Всі разом!

— Діду Морозе! Діду Морозе!

Тиша. Раптом з-під ялинки хрипливий, тремтячий голос:

— Ох і погано мені, діточки!.. Ох і погано...

СЮРПРИЗ

Розмовляють дві подружки:

— Не знаю, який сюрприз зробити моєму нареченному до Нового року?

— А ти скажи йому, скільки тобі років.

ПІЗНО

Ввечері напередодні Нового року двоє приятелів п'ють пиво за стійкою бара.

— Павле, давай хоча б сьогодні прийдемо додому, як люди,— пропонує один.

— Пізно ти сказав, Петре, пізно...

НЕ ПОДУЖАЄ

Сім'я за святковим столом зустрічає Новий рік.

— Синку, торт розрізати на шість чи на двадцять шматків?

— Мамо, на шість,— каже Сергійко,— бо дванадцять я не подужаю.

Надіслав Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ.
смт Кіровське у Криму.

Олексій КОХАН

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Було і у нас пару чоловік не чистих на руку. Але їх швидко забрали...

— Посадили?

— Так... У вищі крісла.

ПРАВДА

Міні-усмішка

На березі сидять два рибалки:

— Минулого тижня,— хвалиться один,— упіймав щуку на п'ять кілограмів. Розпоров — дістав окуня на десять кілограмів.

— Як це?— дивується другий.— Хіба таке може бути? Не вірю...

— Може — не може, віриш — не віриш... Я й сам не повірив, коли розпоров окуня, а там короп на п'ятнадцять кіло!

Іван БУРКО.

м. Київ.

Олексій КОХАН

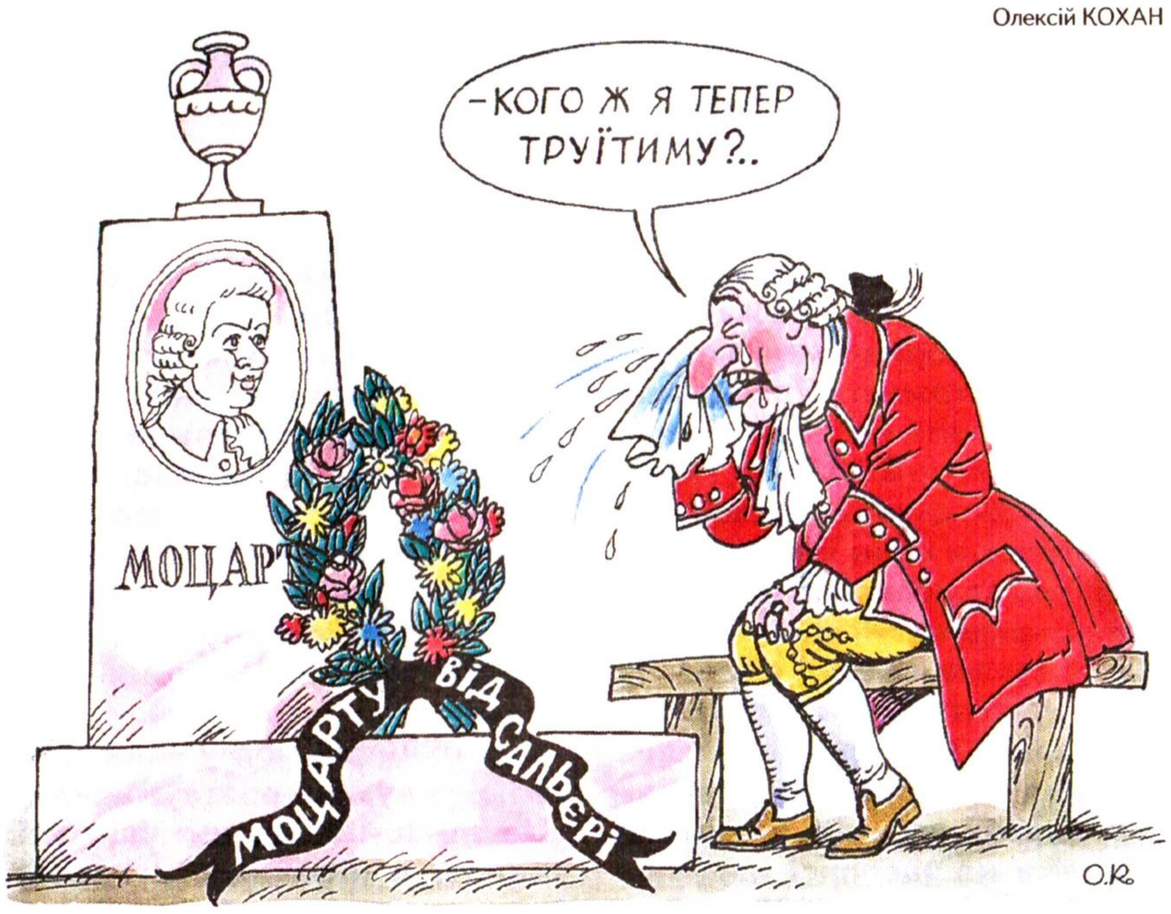

Друже Перче!

Оце прочитав, що в ізраїльському парламенті, де дебати киплять не з меншою пристрастю, ніж у нас, заборонено вживати аж 68 слів і висловів, якими можна образити свого колегу. Наприклад: кровопивця, болотна муха, брехун, паразит, свиня і навіть... пудель.

Отже, де-де, а в нашому парламенті «свобода слова» є. І не треба довго думати, підбираючи потрібне слово. Сказав, як відрубав — і без усіляких там реверансів.

К. ЗІРКАЧ.

м. Полтава.

ГУМОРЕСКА

До партійних вітань знедавна в мене алергія. Сталося це після того, як один активіст ветеранської партійної організації завітав до нашого часопису і попросив:

— Надрукуйте вітання з нагоди вісімдесятиріччя нашого бойового партійного товариша. Скільки він виступав з трибуни! Скільки боровся! Скільки прапорів переносив! Та ви його самі добре знаєте,— каже наостанок.

— Знаю,— погоджуюся.— Непохитний партієць. Але нам то все одно. Лиш би за вітання заплатили.

Я назвав суму оплати і ветеранський активіст підупав духом.

— Забагато,— зітхає.— Не подужаємо. Трохи грошей зібрали, то до ювілею партійцю нового прапора купили. Якби дешевше.

— Дешевше у нас хіба що некролог,— кажу. Ветеранський трибун поміркував і просить:

— От якби ви так... Надрукували б наше вітання, а рахунок виставили як за некролог. За цю послугу наша партія на мітингах вашу газетку всенький рік не критикувала б.

Шкурка варта вичинки, — подумав я собі. Ударили ми по руках, помістили в газеті бойове вітання з нагоди славного 80-річчя їхнього товариша і по якімсь часі відіслали у ветеранську організацію рахунок як за некролог. А в нас такі рахунки, звісно, на спеціальних бланках.

А там — у лемент. Як же так? Хто посмів? У них таке свято. Їхній товариш стільки виступав на трибунах, стільки прапорів переносив, а наша газетка передчасно його хоронить.

Такий галас зняли, що редактор не витримав, радить мені:

— Сходіть-но до ветеранів, вибачтеся. А ювілярові побажайте здоров'я, усіляких там благ. Мо', пісню йому по радіо чи на чашку кави запросіть...

Пішов я до партійців, вони саме в повному зборі. Портрет їхнього славного товариша на столі, в центрі.

Став я перед портретом і кажу:

— Вітаю! Зичу ювілярові довгих років і всіляких благ. Пісню йому замовив по радіо. А якщо бажаєте,— кажу,— можемо запросто піти на чашку кави.

Вони на мене всі як накинулися. Як же так, як посміли? У них таке горе — їхній вірний товариш щойно помер, а наша нікчемна газетка пісню йому замовляє!

Ледве вибрався з тої халепи. Наступного дня ветеранський активіст нам справжнього некролога приніс. Мовчки поклав на стіл і мовчки пішов.

Помістили ми некролог про смерть їхнього бойового товариша, а в бухгалтерії торочать:

— Двічі рахунок за некролог на одну і ту ж саму особу в одну організацію посилати не можемо. Податкова причепиться.

Крутили ми так і сяк, знайшли вихід: відправили партійцям рахунок за некролог як за вітання. На відповідному бланку.

Що тут сталося! Телефон цілий день розпікало. Як же так? Як посміли? Їхнього партійного товариша гарно поховали, а ми їх ось так паскудно «привітали з похоронами». Тому я й кажу, що тепер у мене алергія на партійні вітання.

Іван КИДРУК.

м. Рівне.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

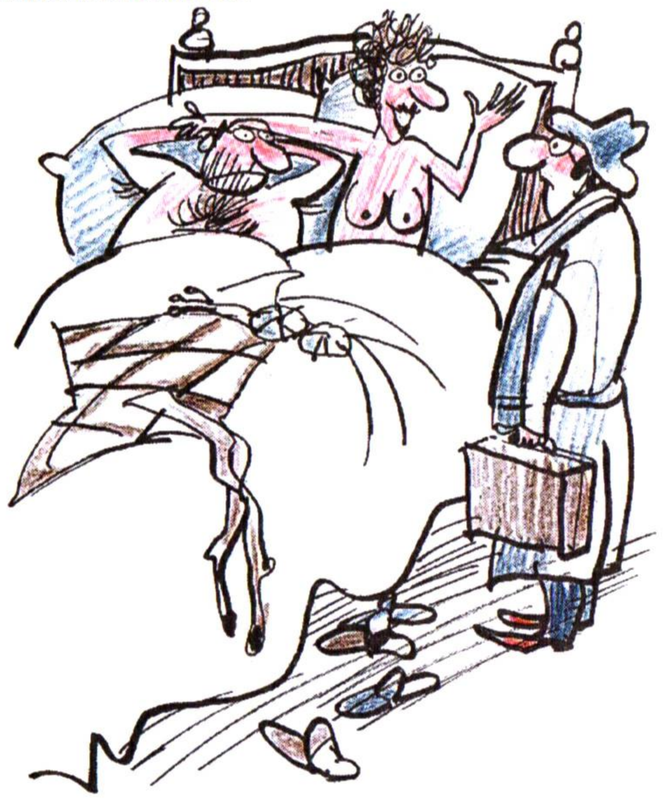

— Колю, така радість! До мене перший чоловік в гості прийшов!

Володимир АДАМОВИЧ

Валерій МОГИЛЬНИЙ

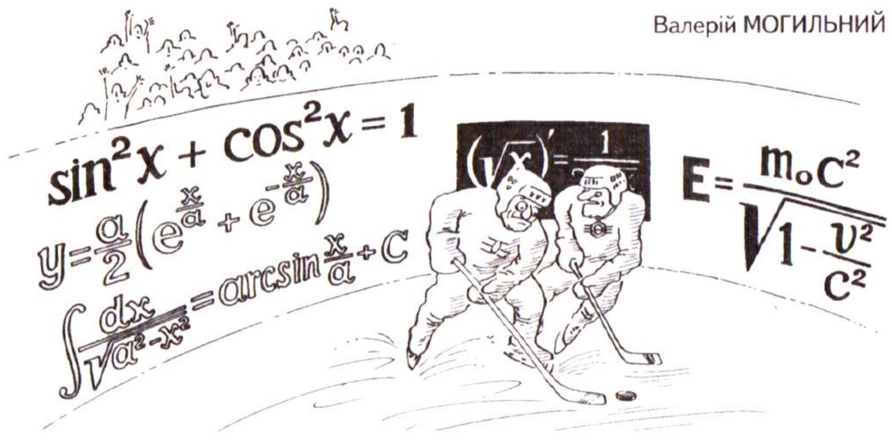

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Анатолія Василенка)

— Чого плачеш, Михайле?

— Це я від радості: пам'ятають мене, розшукують...

Огірки з хрустом

Ще не так давно славилася на всю Донецьку область продукція засолювального цеху Куйбишевської овочевої бази. Квашені помідори, мочені яблука, огірки з хрустом радували гурманів. Згодом засолювальні справи підупали, і овочева база перетворилася на сховище картоплі, буряків і цибулі. А потім зовсім занепала. Базу приватизували, потім продали, хтось її купив і знову перепродав.

Та згодом на базі знову завирувало життя. Якісь люди приїздили сюди поодинці й цілими групами, навантажені машини стояли у черзі. У навколишніх селах гуляли чутки: якийсь секретний об'єкт з'явився на території колишньої бази. А ті, хто випадково потрапляв сюди, могли побачити кілька промислових приміщень, біля яких цілодобово чергували охоронці, димилося кілька спеціальних печей, схожих на мініатюрні мартенівські.

І от недавно навідалися на цю колишню базу співробітники Управління державної служби з боротьби з економічною злочинністю. І переконалися: перед ними діюче металургійне підприємство!

Енергійні люди організували широку мережу нелегальних приймальних пунктів по заготовці брухту, переплавляючи його на кольоровий метал. Правоохоронці вилучили з бази-підприємства близько сімдесяти п'яти тонн металу. Щодо «металургів» порушено кримінальну справу.

В. ЛОПАТКО.

Донецька область.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Сидорчук! Не забудь потім вибачитися перед паном!

Словесні портрети

Троє кремезних хлопців виносили з під'їзду будинку 68 по вулиці Лавровського меблі. Спочатку винесли шафу, потім тахту, стіл, канапу, сервант... І все це завантажили у фургон.

Сусід із цікавістю спостерігав за винесенням меблів, а тоді поцікавився:

— Це з п'ятнадцятої квартири?

— Так,— сказав один з кремезних хлопців.

— Дивно, — мовив сусід,— по-моєму, саме цей гарнітур завозили на минулому тижні? Хазяї купили в магазині-салоні на Арнаутській...

— Саме там купували,— сказав другий із кремезних хлопців, завантажуючи в машину крісла.

— А чого ж це вони купили, а тепер відвозять?

— Оббивка не підійшла.

— Не розумію, така чудова оббивка — зелений оксамит! Рідкісний колір!

— А у нас у салоні ще рідкісніші кольори. От хазяїну сподобався ще рідкісніший — хоче колір стиглої вишні.

— Цікаво.

— Приїздіть і купуйте,— сказав вантажник.

— Таких грошей не маю, але приїду, хоч подивлюся,— пообіцяв сусід...

А за кілька годин у будинок прибула міліція. Була пограбована квартира номер п'ятнадцять. Злодії, крім грошей, коштовностей, одягу, винесли новесенький меблевий гарнітур вартістю 65 тисяч гривень.

Сусід пограбованих, Олександр Борисович, виступав як свідок. Розповідав слідчим свої враження від пограбування, диктував для протоколу словесні портрети грабіжників...

Л. КРАМАР.

м. Одеса.

Мучився у здогадках

Є такий анекдот. У в'язниці один зек запитує іншого:

— Тебе за що посадили?

— Я в ювелірному магазині розбив цеглиною вітрину і забрав коштовності.

— І тебе взяли на місці злочину?

— Ні, наступного дня, коли я прийшов забрати цеглину...

Подібний випадок стався з громадянином Охримовим. Зайшов він у будинок 148 по вулиці Металургійній, відімкнув двері квартири і завантажив сумку краденими речами. Поцупив магнітофон, шкірянку, дублянку, светри, кілька ювелірних прикрас...

Шукав Охримов гроші. Нишпорив по шафах, шухлядах, але не знайшов. Місяць-другий Охримов мучився у здогадках: може, погано шукав, може, не так ретельно обшарював квартиру? Може, десь, у якомусь закутку хазяї таки зберігають гроші?

І пішов Охримов ще раз грабувати ту ж саму квартиру. Відімкнув двері, зайшов... А тут прибула міліція. За цей час хазяї встановили в квартирі сигналізацію.

Невдовзі звільнений після амністії громадянин Г. Я. Охримов знову повернеться у свою рідну домівку.

А. ТОПЧІЄНКО.

м. Дніпропетровськ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Поголіть мене. Я пристойно заплачу!

Боржок

Учителька Вікторія Трохимівна зателефонувала матері своєї учениці:

— Хочу з вами поговорити. Приходьте завтра...

Налякана мати влаштувала своїй доці суворий допит:

— Мабуть, нахапала поганих оцінок?

— Та ні,— запевнила дівчина.— Жодної не маю.

— Може, не так поводилась?

— Такого не було.

— Може, курила в компанії з хлопцями?

— Не курила...

Наступного дня, відпросившись з роботи, мати пішла до вчительки. Вікторія Трохимівна завела її в порожній клас і конфіденційно, притишуючи голос, сказала:

— Маю до вас прохання. Позичте мені двісті доларів. У мене скрута. За пару місяців поверну...

У матері відлягло од серця. Назбирала вона потрібну суму і вручила вчительці.

Минуло кілька місяців, півроку, рік. Учителька про борг — ні півслова. Мати кілька разів натякала на фінансові труднощі в сім'ї, а та робила вигляд, що не розуміє. Тоді мати прямим текстом сказала вчительці:

— Пора б вам повернути боржок!

Ось тут Вікторія Трохимівна влаштувала учениці кошмарне життя. Дівчина тут же з'їхала з успішних у посередні, стала неохайною. І дисципліна закульгала...

Прийшла якось мати на батьківські збори і поділилася думками з деякими батьками. Розповіла про борг, який учителька не хоче повертати. Про ставлення до учениці.

— І у нас позичала. Саме таку от суму,— сказали батьки.

Вирішила мати написати заяву на ім'я директора школи. Підписалися під нею ще п'ятеро батьків. Хотіла було до міністерства скаржитися, але не встигла. Звільнили вчительку і зобов'язали її повернути борг батькам.

Т. ЗАВГОРОДНЯ.

м. Київ.

Другий міжнародний конкурс карикатур «НЕЗАЛЕЖНІСТЬ»

ЩОДНЯ на стіл головного редактора нашого журналу лягає багато карикатур. Але того понеділка весь його кабінет нагадував «карикатурне поле»: малюнками було встелено і стіл, і стільці, і підвіконня... Тут мали визначити переможців Другого міжнародного конкурсу карикатур «Незалежність». Над тим, кому віддати пальму першості, цього разу сушили голови: голова журі — карикатурист Юрій Кособукін, голова оргкомітету та голова Асоціації карикатуристів Костянтин Казанчев, головний редактор «Перця» Юрій Прокопенко та головний художник журналу Олексій Кохан, журналіст Михайло Френкель, карикатурист Сергій Рябоконь та автор цих рядків.

269 карикатуристів із 46 країн світу надіслали на конкурс 725 робіт. До пізньої ночі засідало журі. Коли небо вже було всіяно зорями, було названо і «зірок» конкурсу. На першому місці — Юрій Очаковський (Ізраїль), на другому — Алі Дівандарі (Іран), він ще відзначений спеціальним призом «Перця» та призом Комітету Верховної Ради України з питань культури і духовності, третє місце — у Душана Людвіга (Югославія).

Серед переможців також: Анатолій Василенко, Олег Локтєв, Володимир Солонько, Олександр Дубовський (усі з України), Сейран Джаферзі (Азербайджан), Хижран Сеідов (ОАЕ), Христо Комарницький (Болгарія), Фенг Гуі Бо (Китай), Володимир Семеренко (Росія), Мухіттін Кьоролу (Туреччина).

Сто найкращих робіт було відібрано і для виставки, яка з успіхом пройшла у жовтні в столичній галереї «Місто N». На її відкритті і пошановано лауреатів. Приємно, що цього разу нагороди вручали і голова Комітету Верховної Ради з питань культури і духовності Лесь Танюк, і начальник Головного управління культури і мистецтва Київської держадміністрації народний артист Олександр Биструшкін, і заступник голови Національної спілки журналістів Віталій Фатько. На церемонії вручення були присутні представники посольств Азербайджану, Болгарії, Ізраїлю, Китаю, Росії...

Сміх не знає кордонів.

Світ сміється разом із нами.

А карикатуристи вже гострять пера, щоб взяти участь у Третьому міжнародному конкурсі «Незалежність», генеральним інформаційним спонсором якого є журнал «Перець».

Михайло ПРУДНИК,
член журі.

P.S. Скромно додамо, що Лесь Танюк вручив спеціальний приз від очолюваного ним комітету і нашому головному художнику Олексію Кохану. Заслужив!
М.П.

Юрій ОЧАКОВСЬКИЙ (Ізраїль), І премія.

Алі ДІВАНДАРІ (Іран), ІІ премія, приз Комітету Верховної ради України з питань культури і духовності, приз журналу «Перець».

Олег ЛОКТЄВ (Україна), спеціальний приз.

Володимир СОЛОНЬКО (Україна), спеціальний приз.

Душан ЛЮДВІГ (Югославія), ІІІ премія.

Анатолій ВАСИЛЕНКО (Україна), спеціальний приз.

Олександр ДУБОВСЬКИЙ (Україна), спеціальний приз.

Фенг Гуі Бо (Китай), відзнака журі.

СПІВАНКИ

Надивився бойовиків,
Плюнув на підручники,
Діда, бабу і батьків
Захопив в заручники.

* * *

Українці-молодці
Вже забули про мілінці.
На мілиця, ти чуєш, він
По-московські каже «блін».

* * *

Я посилку дуже радо
Відсилаю в Колорадо.
— Ось, панове, ваше вам —
Колорадських кілограм.

* * *

— Нащо ти копаєш яму
Можеш нам признатися?
— Безкоштовно я, Адаме,
Буду лікуватися.

Леонід Куліш-ЗІНЬКІВ.
с. Кричильськ
Сарненського району.

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Анатолія Василенка)

Друже Перче!

Коли я оце недавно потрапив у лікарню, медики не спитали, що у мене болить. Вони спитали, чи маю я гроші. Бо ж справді, без грошей сьогоднішня медицина лікувати не буде. Прикиньте, як фінансують галузь охорони здоров'я. У середньому на лікування громадянина виходить 10 гривень на рік. Навіть нежиті не вилікуєш. Ми часто чуємо, що стан охорони здоров'я залежить від економічного стану держави. Тобто, ось піднімемо економіку, тоді й медицину підтримаємо. А хто ж тоді підніме економіку, якщо здоров'я у нас не буде?

В. ГАНСЬКИЙ.

м. Київ.

Георгій МАЙОРЕНКО

ХРОНІКА НОВИН

СУПЕР

Фірма «Віват-Бардак» за замовленням Держолігархпрому розпочала випуск спеціальних конвертів для хабарів. В кожний новий конверт можна покласти на 1000 доларів більше, ніж у звичайний. Планується, що після отримання такого конвертика продуктивність праці чиновника збільшиться відсотків на 10—15.

КІНЕЦЬ

Керівники регіональних кланів, зібравшись за чарчиною в нічному клубі «Губернаторшалюкс», констатували, що загалом все вже розкрадено, відмито, узурповано, а тому можна вважати, що будівництво правової держави в цілому завершено.

ЗАКОН ТА ПРАВО

У Бананову Маразмадорі є чимало громадян, котрі своєї конституції не читали, тому цілком серйозно думають, ніби злидні, безробіття, корупція, розгул злочинності їм гарантовані Конституцією.

НЕ ПОЗАЗДРИШ

Геть розгублені правоохоронці Бананового Маразмадору. За їхніми оперативними даними, завтра у курортному Кизяковську має відбутися сходка кримінальних авторитетів, з якими вони начебто повинні були б боротися. А за офіційними — форум бізнес-еліти, котрий правоохоронці отримали доручення охороняти.

Олександр ПЕРЛЮК.

ВЕЛИКЕ УКРАЇНСЬКЕ САФАРІ

Чи можна вважати злісним браконьєром лиса, якщо він зумів утекти з обложеного лісу? Чи затятий порушник мисливських статутів та ухвал заєць, якщо він ще є? Нарешті, чи не завдають шкоди іміджу порядності пернаті, якщо вони почали моститися у складнодоступних місцях?

Погоджуюсь: трохи дивні запитання. А дехто каже, що навіть з душком безглуздя. І правильно каже. І, думається, такої ж думки буде не тільки щодо поведінки лисів, зайців і крижнів. Переконаний, що той душок стане справжнім смородом, коли мовитиметься ще про одного учасника полювання — людину. От на кого оголошено справжню облаву із визначенням «номерів». І на кожному з них стоїть стрілець-чиновник не з дубельтівкою, а з купою паперів, якими можна добути значно більші трофеї, ніж жаканами та шротом. Здерти і собі паса зі шкіри ще не зовсім добитого мисливця.

Посудіть самі. Щоб оформити документи для одержання дозволу на використання та зберігання мисливської зброї або продовження терміну дії такого дозволу, бідному (багаті є, але трапляються рідше) мисливцю треба вийти на ті «номери» і — хай б'ють з усіх боків! У зв'язку з відсутністю в Україні закону про зброю Міністерство внутрішніх справ, Міністерство охорони здоров'я, їхні органи на місцях видають вказівки, обов'язкові інструкції, які «роздягають» мисливця, як герої одеського фольклору. Щоб дістати документи для одержання згаданого дозволу, треба дати службам МВС добру купу різних довідок. Медичні коштують від 15 гривень у Чернігівській області до 120 у столиці. В інших містах і областях є свої варіанти цієї податі, але у «вилці» 15—120. І можна лише висловити сумовите співчуття киянам, по котрих стріляють найбільшою картеччю... Незважаючи на мисливський досвід, стан і вік мисливця, йому слід закінчити спеціальні курси з вивчення зброї і квитанцію про їх оплату подати в міліцію. Ці академії створено чомусь не при товариствах мисливців, де вони безплатно научали новобранців охотницького коша з давніх-давен. Ні, новітні курси платні й існують при організаціях, які не мають жодного відношення до мисливської зброї і ловів. А розміщені, до речі, тільки в обласних центрах. Вартість навчання на них хилитається від 18 грн. у Луганській області до 185 у Харківській. Про що говорить такий «розброс»? Мо, харків'яни важче засвоюють навчальну програму і доплачують вчителям за моральні збитки? Але ж споконвіку ніби були не дурніші за всіх інших українців?

Та облишимо цей «номер». Попростуємо далі. Квитанція про сплату грошей за перереєстрацію зброї коштує в Луганській області 6 грн., а в Херсонській — 42. А квитанція за послуги МВС, надані при придбанні зброї, тягне від 9 грн. (у Сумах) до 70 грн. (Івано-Франківськ).

Правоохоронцям, бач, потрібна довідка, чи ви часом не кримінальний елемент. А простіше: чи не сиділи за гратами. Де таку можна взяти? А в тих же правоохоронних органах. Тим часом, вона не така й дешева: у Хмельницькій області, приміром, коштує 8 гривень. Гірше полтавчанам. Вони більш підозрілий люд, і органи правопорядку беруть за довідку... 50 гривень. У Всеукраїнській раді Товариства мисливців і рибалок, оперуючи наведеними даними, вивели навіть певну градацію: у семи областях операція одержання дозволу для мисливців 100 грн., у тринадцяти — 200, а в п'яти областях і місті Києві — понад 200 гривень.

А ще ж подекуди однією з умов отримання дозволу є обов'язкове страхування мисливської зброї (10—30 грн.). Не будемо говорити, що законодавчої підстави для цього, звісно, немає. Пишу «звісно», бо це слово, у зв'язку з відсутністю законності, стосується майже всіх інших операцій, які проводяться над мисливцями. До слова, мова йде не про страхування його життя, а про «обов'язкове страхування цивільної відповідальності громадян України, що мають у власному чи іншому законному володінні зброю, за шкоду, яка може бути заподіяна третій особі або її майну внаслідок володіння, зберігання чи використання цієї зброї».

Не намагайтеся зрозуміти пасажі цієї постанови Кабміну від 29 березня 2002 р. (№ 402). Платіть гроші — прудко у двері! Хоча... хоча дехто хоче все-таки зрозуміти, чому за збиток, завданий третій особі чи її майну, повинні розплачуватися всі мисливці, причім — передоплатою? Чому постановою вже визначена стартова сума виплати потерпілому? Чому немає переліку страхових компенсацій? Чому...

Але, зрештою, є лише одне суттєве запитання: чому таку шалену облогу організували на українського мисливця? Невже він зможе прихованими від сім'ї заначками допомогти бюджетним пасинкам із МВС і МОЗ? А якщо він сказиться і почне стріляти зайців без довідки про ув'язнення? Чи буде він вважатися браконьєром?

Згадав про зайця і засвербіла ручка повторити запитання з першого абзаца фейлетону: чи можна вважати затятим порушником мисливських статутів і ухвал зайця, якщо він ще є?

Володимир ПАЛЬЦУН.

Вінегрет із перцем

Віктор ПОПОВ

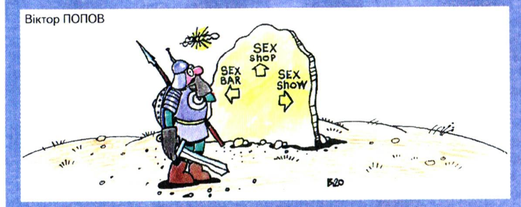

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Володимир АДАМОВИЧ

Георгій МАЙОРЕНКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Скажи мені, скільки ти береш, і я скажу, хто ти!

НАРОДНІ УСМІШКИ

ГОЛОВНЕ — ПОЯСНИТИ

Бути політиком — це уміти передрікати, що відбудеться завтра, через тиждень, через місяць і через рік. І ще вміти потім пояснити, чому нічого з цього не вийшло.

ТУТ НАПИСАНО

Дружина читає газету і каже чоловікові:

— Ось тут написано, що в африканських країнах жінку можна купити за сорок доларів у повну власність. Це просто неймовірно!

— Ну що ж тут неймовірного?— відповідає чоловік.— Гарна жінка може коштувати таких грошей!..

УПЕРШЕ ПРИГОТУВАЛА ОБІД

Після весільної подорожі дівчина каже матері:

— Мамо, я страшенно щаслива!

— Цікаво, розкажи.

— Уявляєш, я вчора вперше приготувала чоловікові обід!

— Ну і як, вдало?

— Ще й як — він вирішив найняти куховарку!

НА БАЯНІ ПОГРАЛИ

Вирішили мужики купити баян. Скинулися і пішли купили. Треба обмити.... Скинулися — обмили, на баяні пограли... Вранці прокидаються — треба похмелитися... Продали баян...

КВІТИ — НА СТОЛІ

Сидять двоє чоловіків у ресторані, один каже:

— Люблю, коли квіти на столі стоять...

— Ти що, вегетаріанець?

МЕНЕ КИНУЛА ДІВЧИНА

Зайшов чоловік до хірурга.

— Що у вас?— питає лікар.

— Мене кинула дівчина!

— Вам до психотерапевта...

— Я пролетів п'ять метрів і вдарився головою об стінку...

Олег ЖМУР

Володимир АДАМОВИЧ

Леонід ТЕЛЯТНИКОВ

— Якщо поїзд зійде з рейок — я виграю жуйку!

Олександр МІХНУШЕВ (тема Анатолія Василенка)

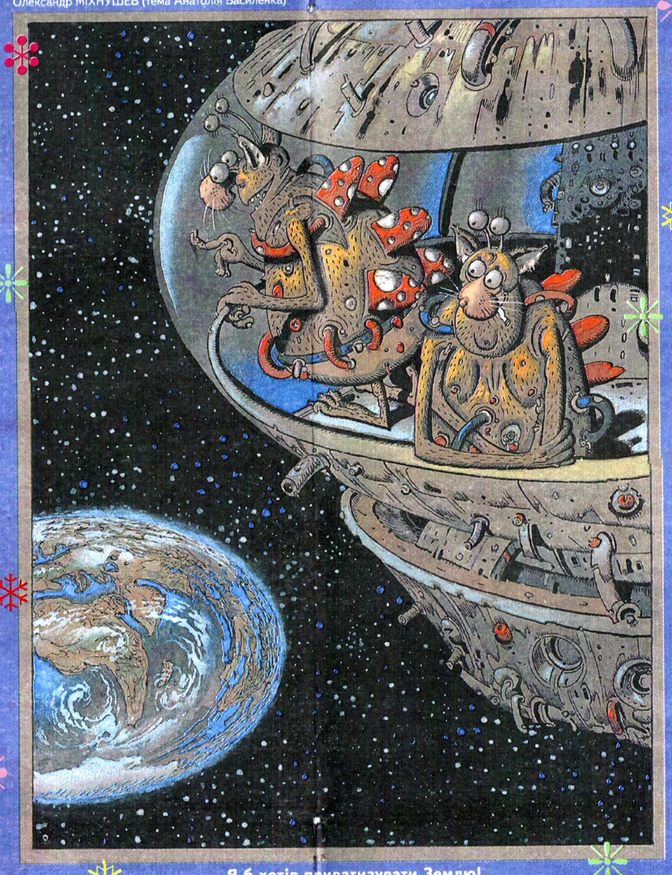

— Я б хотів приватизувати Землю!

Олексій КОХАН

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Анатолія Василенка)

— Оце лише раз узяв його на демонстрацію...

НАРОДНІ УСМІШКИ

ЧАСТІШЕ КУПАТИСЯ

— Шановний, вам треба частіше купатися,— каже лікар пацієнтові.

— Але ж я щоденно приймаю ванну!

— У такому разі вам треба частіше міняти в ній воду!

ДВІ ПОДРУГИ

Зустрічаються дві подруги. Одна запитує:

— Ти чого така сумна?

— Та лікар сказав, що моєму чоловікові залишилося жити від сили два місяці.

— Так, я уявляю, як тобі зараз важко.

— Ще б пак. Уже п'ять місяців минуло — а він усе живий!

ЧОМУ ТАК ВЕЗЕ!

Чоловік читає газету про те, що Памела Андерсен збирається вийти заміж за відомого спортсмена і вигукує:

— Ну чому так везе різним ідіотам і тупим дурням?! Їм завжди дістаються найкрасивіші жінки світу!

Дружина:

— Дякую, дорогий!..

Почув і записав Олександр КРИВОБОК.

м. Полтава.

ОСТАННЄ БАЖАННЯ

В камеру смертників заходить конвоїр.

— Послухайте,— звертається він до засудженого,— завтра перед стратою вас запитають, яке ваше останнє бажання.

— Ну і що?

— Вам-то вже тепер однаково... Так попросіть, щоб мені збільшили платню.

ПОРОЗУМІЛИСЯ

— Вас уже оперували?— запитав лікар.

— Так,— кивнув хворий.

— Ну й що?

— Три тисячі гривень.

— Я маю на увазі, що у вас?

— Тільки одна тисяча гривень.

— Ви знову не зрозуміли. Я запитую: на що скаржитеся?

— Та ціни занадто високі.

Почув і записав Віктор РЯБУХА.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Георгій МАЙОРЕНКО

Віктор ПОПОВ

Вячеслав КАПРЕЛЬЯНЦ

Олексій КОХАН

Злі Зайте, приїхали!

Діалоги біля дороги

ПОДУШКИ БЕЗПЕКИ

Пасажир сідає в таксі і запитує водія:

— У вас є подушки безпеки?

— Аякже! Є! Подивіться там, на задньому сидінні... Обидві лежать...

З МАЙБУТНЬОГО

2050 рік. 600-ий «Мерседес» підрізає горбатого «Запорожця» і різко гальмує. «Запорожець», зрозуміло, б'є його ззаду. Із «мерса» виходить «суперновий українець» в інфрачервоному піджаку, з мобільним «відиком». А із «Запорожця» неспішно вилазить дідок, зітхає і каже:

— Це ж у мене колекційна модель! Ручне складання! Мужик, ти навіть не уявляєш — на які «бабки» ти зараз попав.

ГУСИ, ГУСИ

Селом мчить «КрАЗ». А на дорозі — гуси. Одна гуска попала під колеса. Решта побігла у двір. А у дворі — бабуся. Водій зупинив автомашину, підходить і запитує:

— Бабцю, я он там гуску задавив, подивіться, то не ваша?

Бабуся з ціпком поволеньки вийшла на вулицю, придивилася до гуски та й каже:

— Ні, синку, не наша. Ми таких плескатих не розводимо...

ВИПРАВДАННЯ

Автоінспектор зупиняє авто.

— Ви що, знака не бачили?— запитує у водія.

— Вибачте, сп'яну не побачив...

ПРОПОЗИЦІЯ

На дорозі заглох «Мерседес». Утворилася пробка. Водії сигналять «мерсу». Із нього «випливає» чарівна блондинка, підходить до першого авто, що піпікає і каже:

— Молодий чоловіче, гляньте, щось у мене з машиною, а я за вас тут попіпікаю.

МАШИНА ЧАСУ

— «Волинянка» — машина часу!

— Так, нам не позаздриш... Такі тепер настали часи...

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Анатолія Василенка)

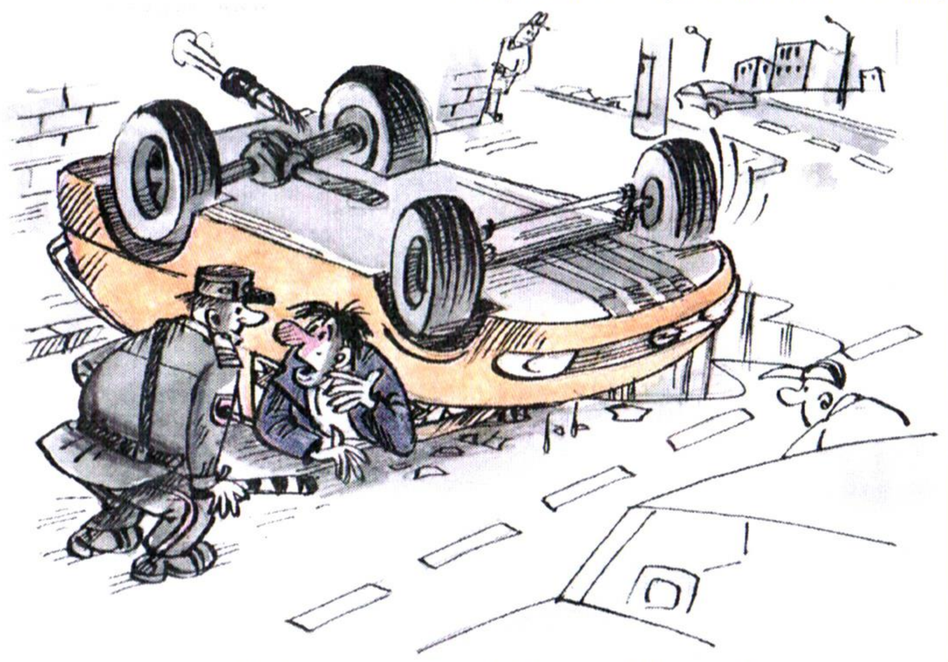

— Добре, що ви підійшли. Підкажіть, як проїхати на вулицю Вітрову.

ВИКРУТАСИ

«Коли мене зупинив автоінспектор М. Ткаченко, я ще не знав, що у нього четверо дітей».

(Із скарги водія).

«У нашому господарстві трактори на ладан дихають. Такі ж і трактористи».

(Із допису до газети).

«Скорость я не перевищив. Просто їхав з вєтєрком».

(Із пояснення водія).

«Після того як інспектор почав читати мені мораль, мене ще дужче розвезло».

(Із пояснення мотоцикліста).

«Те, що я заїхав до Копищенка в погріб — брехня. Моя машина тільки вперлася бампером у двері. А вони не витримали і впали на Копищенка, який поліз у погріб по огірки».

(З пояснення водія).

Надіслав Федір ТУР.

м. Нікополь.

СТОП-СИГНАЛ

ЗРІВНЯЛИСЯ В ЦІНІ

Недавно «Мерседеси» на Рівненщині продавалися... Можете вірити, можете ні, за ціною... старих «Запорожців». А ще точніше — за 2—3,5 тисяч гривень. Співробітники податкової міліції Рівненської області перекрили нелегальний канал, по якому кілька приватних підприємців, жителів міста Сарни, під виглядом транзиту завозили до нас з Угорщини нові престижні авто без сплати митних і податкових зборів.

«НИВА» З ІКРОЮ

Саме такий транспортний засіб затримали біля с. Славгорода на Сумщині прикордонники і митники. Власник «Ниви» контрабандно намагався перевезти до України 374 кг ікри. Зрозуміло, не кабачкової, а червоної. Але не «рибний» тоді був день.

«ПІДВОДНІ» МЕРСЕДЕСИ

Повінь, що бушувала цього року у Європі, «притопила» чимало автомобілів, які власники після одержання страховки, намагаються ще й продати. Про це слід пам'ятати тим, хто хоче придбати дешеву іномарку. Бо невдовзі «підводному» «Мерседесі» чи «Шкоді» не поржавіє хіба що пластмасове кермо. Одне слово, можна залишитися з бубликом.

ТАКСОМОТОР — НЕ ЧОРТОПХАЙКА

Деякі херсонці, сідаючи в таксобус, мимоволі хрестяться. Бо багато з цих транспортних засобів, як кажуть, на ладан дихають. Тому управління транспорту і зв'язку міськвиконкому запропонувало заборонити експлуатацію всіх мікроавтобусів, які відслужили 10 років та автобусів, які експлуатуються більше 15 років. Бо тільки цього року зареєстровано 108 аварій з такими чортопхайками.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

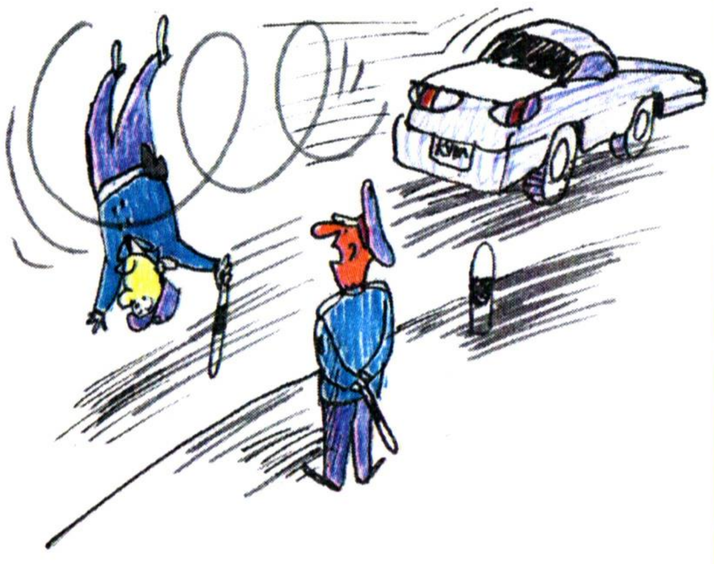

— Учись, Федю: це — турбулентність!

ДУМКИ ЗА КЕРМОМ

❄ У сімейному бюджеті витрати на авто займають таке ж місце, як витрати на армію в державі.

❄ Нова автомашина може і не бути показником того, скільки у вас грошей, а свідчити про те, скільки ви напозичалися.

❄ П'яний водій здебільшого перевищує швидкість на повороті, де немає повороту.

❄ Аварії трапляються тому, що одні водії їдуть занадто швидко, щоб полякати своїх дівчат, а інші занадто повільно, намагаючись заспокоїти своїх дружин.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Чого це ти в таку холоднечу купаєшся.

— Т-т-там ав-ав-автомобіль!

Наш тлумачний словник

В

ВІКНО — те, що дозволяє бачити крізь стіни.

ВИБОРИ — невдала спроба обрати з кількох зол найменше.

ВИЖИВАННЯ — наука, яку впродовж багатьох десятиліть опановують наші співвітчизники.

ВИПРАВДОВУВАТИСЯ — намагатися брехати так, щоб тобі вірили.

ВИСМОКТУВАННЯ З ПАЛЬЦЯ — метод, за яким будують свої прогнози наші економісти і політики.

ВИХОВУВАТИ — перекроювати інших на свій копил.

ВОДИТИ ЗА НІС — улюблений прийом наших урядовців по відношенню до нас, громадян.

ВОЛАЮЧИЙ У ПУСТЕЛІ — той, хто висловлює слушну думку.

ВОРОГ — як правило, твій вчорашній друг.

Склав Ю. ТИМЧУК.

Олексій КОХАН

— Які ваші плани на майбутнє?

Друже Перче!

Наше лісництво звернулося до керівництва ще на початку року по гроші, виділені на протипожежні заходи. Чекали асигнування для захисту лісу від пожежі. Так і не дочекалися. Ліс згорів! І от перед Новим роком прийшли оті самі гроші... Як кажуть у народі: привів коня кувать, як кузня згоріла!

Я. МАЛИШЕВСЬКИЙ.

Рівненська область.

Георгій МАЙОРЕНКО

Вітаємо ювілярів!

Поета-гумориста Володимира ЧУБЕНКА з першим 75-літтям

СЛУШНА ПОРАДА

Кінозірку для реклами
Знять фотограф хоче.
— Підборіддя вище, мамо!—
Донечка шепоче.
Мати руки в боки вперла.
Вгору носика задерла...
А дочка за полу смиче
(Бісове поріддя!);
— Підберіть, мамуню, вище
Й друге підборіддя!

БАЯН

Сміх та й годі!.. — Судять Яна:
У сусіда вкрав баяна.
Розважливий судія
Питається крадія:
— Поясніть один момент::
Нащо вам цей інструмент?
Ви ж, гадаю, правду чисту
Тут сказали не дарма,
Що у вас ні краплі хисту
Музикального нема!
Нащо ж вам отой баян?
— Ет,— махнув рукою Ян,—
Щоб могти спокійно спати.
Тут у тому, бачте, річ,
Що й сусід не тямить грати,
А рипить і день, і ніч!..

м. Запоріжжя.

Гумориста Флоріана БОДНАРА з першим 60-літтям

Ейфлоризми

- Тим, хто в кайданах, вхід вільний.
- Це Кличко вибився в люди. Бубка в люди вистрибнув.
- Чим могутніший репресивний орган, тим слабші інші органи.
- Що довший язик, то легше він заплітається.
- Який гидкий підлабузник, коли він лиже п'яти не тобі.
- Пізно чухати потилицю, коли вже намилили шию.
- Ми не гвинтики, ми вже й самі дещо шурупаємо.
- Життя занадто коротке, аби носити ще й довгу спідницю.
- Папір усе стерпить, тим більше, коли він туалетний.
- Найстрашніше те, що нас уже нічим не налякаєш.

СИЛА В ОЛІ

— Ти чув, Микола пити кинув?

— Що то значить — сила волі!

— Так, так, є сила в Олі, його дружини...

ЧАС І ПРОСТІР

— Наливай, Петре, вип'ємо за мою жінку — першого космонавта нашої Баламутівки.

— І куди від тебе полетіла твоя космонавтка?

— Ади, сказала, що йде від мене аж на місяць.

ЗАГРОЗА ДРУЖБІ

Турист везе з-за кордону папугу. Митник виставляє претензію: за папугу треба платити.

— Скільки?

— За живого — п'ятдесят доларів, за опудало — п'ять.

Папуга господареві:

— Василю, заради нашої дружби — не роби дурниць.

БАЖАНИЙ ГІСТЬ

— Ти до мене на сто грамів можеш завтра о сьомій зайти?

— Можу.

— А післязавтра?

— Післязавтра не можу.

— Ну, тоді приходь післязавтра.

ЧИ ЗАЙНЯТО

— Пробачте, офіціанте, а цей столик також зайнятий?

— Спитайте того пана, що під столиком.

ГУРМАН

— Твій пес мене не загризе?

— Проходь, не бійся, він у мене перебирає харчами.

м. Чернівці.

БАЙКИ В ПРОЗІ

РОЗПОДІЛ ОБОВ'ЯЗКІВ

«Шукаю Одиницю для спільного ведення бізнесу. Гарантую перше місце в нашому тандемі. Нуль».

МІТИНГОВІ ПРИСТРАСТІ

— Хіба тепер життя? Хіба тепер порядки? Стагнація! Суцільна стагнація! От, пригадую, раніше було життя — не те, що тепер. Та кому потрібне таке сьогодення? За що ми боролися?— під схвальний рев вигукувала на мітингу Одноденка.

ЗАГАДКИ ПЕДАГОГІКИ

Жук Кравчик працював інструктором із вищого пілотажу. Правда, сам він не міг літати — від природи мав недорозвинені крила. Але це аж ніяк не заважало йому навчати молодих кравчиків, як треба підкорювати небо.

Тим більше, що й вони теж мали від природи недорозвинені крильця, але Кравчик ще з більшим завзяттям і успіхом вчив їх тому, чого й сам не знав.

О, педагогіко, ти — загадка із загадок!

М'ЯЧИК

М'ячик був повненький, кругленький, тугенький і пружний. Підкинули його вгору — високо-високо.

Летить він — ой, ле-ле! Летить, радіє. Настрій піднесений. Красота! А світ який прекрасний...

— Лечу-у!.. Ле-ечу-у-у...

А летів він уже... вниз.

Господи, ну, що за життя таке — навіть нарадуватися не встигнеш.

Валентин ЧЕМЕРИС.

Ішов якось селянин з в'язанкою дров. Дорога була далека. Заморився він. Поклав в'язанку на землю та й сів перепочити. А коли перепочив, то заходився піднімати в'язанку, щоб закинути її за спину.

З розповідей про Ходжу Насредіна

Але сил не вистачало.

Аж тут їде на віслюку багатий сусід селянина.

— Підсоби мені,— звернувся до нього селянин. — Піддай мені в'язанку.

— А що ти мені за це даси? — поцікавився сусід.

— Нічого,— відповів селянин.

— Гаразд,— погодився сусід і піддав в'язанку.

— Дякую,— мовив селянин.

— Оце й усе? — обурився сусід.

— А що ж ти хотів?

— Ти ж обіцяв мені за це «нічого». Обдурив?!! Ану пішли до судді!

Прийшли до судді.

Багатий сусід розповів, як усе було і вимагав, щоб селянин негайно віддав йому обіцяне «нічого».

Суддя побачив, що справа — не проста. Йому не хотілося осоромитися. Поскуб він свою бороду та й каже:

— Я зараз дуже зайнятий. Сходіть краще до Ходжі Насредіна — він, як відомо, мастак уладнувати такі суперечки.

Послухалися селянин і його багатий сусід поради, пішли до Ходжі Насредіна. Той вислухав обох та й каже:

— Ну, звичайно, негарно виходить. Обіцяне треба віддавати. Іди-но, друже, сюди,— покликав він сусіда селянина. — Ану підніми край килима, на якому я сиджу. Що там?

Той підняв і розгублено мовив:

— Нічого!

— То ж візьми його швиденько і йди собі геть. Ти одержав те, що тобі обіцяно.

Переповів М. ЛИСТОПАД.

ПРОСТО АНЕКДОТ

Уцілив

Кіт Матроскін сидить на порозі і читає газету: «Над селом Простоквашино вчора було збито «Боінг-747».

— Ну й Шарик! Ну й мисливець!

Не повірила

— Аж не віриться, жодної помилки! — дивується вчителька після перевірки домашнього завдання. — Петрику, скажи чесно, твоєму татові хтось допомагав?

Такий глобус

Вчителька робить зауваження черговому по класу:

— Знову дошка не витерта, ганчірка суха, а на глобусі — вона тикнула у нього пальцем,— пилюка.

— Це не пилюка,— заперечив черговий. — Там, де ваш палець, знаходиться Сахара.

РЕБУС

Той, хто розшифрує цей ребус, прочитає українську народну загадку. А як прочитає, нехай відгадає.

Склав П. МИШКО.

ДВА МАЛЕНЬКІ БАРАНЦІ

Два маленькі баранці
Напекли собі млинців:
— Ой! Ой!

Біля столу сіли
І все зразу з'їли:
— Гам! Гам!

Два маленькі баранці
Захотіли ще млинців:
— Дай! Дай!

Та вже масла — мало
Й борошна — не стало:
— Зле! Зле!

Два маленькі баранці
За неспечені млинці

Билися рогами:
— Гуп! Гуп!
Тупали ногами:
— Туп, туп!

А коли втомилися,
Зразу помирилися:
— Так! Так!

Спритно обтрусилися,
Біля столу всілися:
— Ох! Ох!

І листком капусти
Щиро поділилися:
— Хрум! Хрум!

Отакі от молодці
Два маленькі баранці!
Отакі!

Ганна ЧУБАЧ.

Загадки Перченятка

ХТО Я?

Чи то у річці, чи в ставу
Разом з рибами живу.
І стрибаю, і купаюсь.
Лиш лелек завжди страхаюсь.

(Жабка).

Хто кує, хоч не коваль,
Але влітку лиш, на жаль.

(Зозуля).

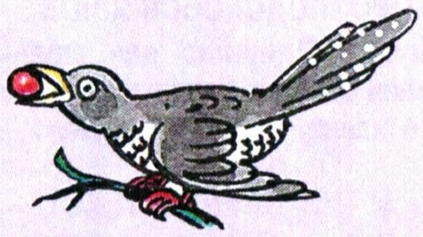

З К — вдягають лиш царі
З В — літає угорі.

(Корона — Ворона).

Дід Василь КРАВЧУК.

ОПИСКИ-САМОПИСКИ

КАМФОРНИЙ СПІВ.
ДАРМОГОСПОДАРКА.
НАБРОДНА ІНІЦІАТИВА.
РОЗГВИНТОК ЕКОНОМІКИ.
СПРИТНІ НАПОЇ.

Надія СЕМЕНА,
с. В. Крупіль на Київщині.

●

МІСЦЕВА ВАДА.
ФУТБОЛЬНИЙ МАТ.
ЗАЛІЗЛОДОРОЖНІ ПАСАЖИРИ.
ХЛІБ З ГАСЛОМ.
ШЛЮБГНЕ ОГОРОШЕННЯ.
ІДІТЬ СОБІ З МИЛОМ.

Богдан РАДИШ-МАРИНЮК.
м. Косів,
Івано-Франківська область.

РІК БАРАНА

✓ *Бюрократичний баран, а дивився вовком.*

✓ *Підприємливі вовки сміливо вкладали свої інвестиції у розвиток вівчарської галузі.*

✓ *Один раз відміряв, а спустив сім шкур.*

✓ *Консенсусу рогами не доб'єшся.*

✓ *Мемуари номенклатурного барана: «Як гартувались лоби».*

✓ *На розбиванні нових воріт всі барани - ударники.*

Леонід ЗАБАРА.

Друже Перче!

Ми вже не дивуємося, як закриваються клуби, Будинки культури, бібліотеки. Але щоб позбавити цілу область філармонії — це треба було комусь додуматися! Філармонія, в якій 300 працівників, вісім творчих колективів... Але депутати облради дружно проголосували «за». Невже ніхто з них ніколи не прилучався до прекрасного у цьому культурному закладі? Швидше всього, що саме так... Колись один «темний чоловік» сказав про мистецтво: «А воно мені «нада»? Так то ж темний...

С. РАДЧЕНКО.

м. Дніпропетровськ.

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

АРХІМЕД — високоякісний мед.

КАШКЕТ — дитяча страва.

БЕЗДАРА — гість без подарунка.

СУШНЯК — фен.

ВАЗОН — автомобіль Волзького автозаводу.

ЧЕКАНКА — призначене побачення.

РОДОНАЧАЛЬНИК — зав. пологовим відділенням.

Василь МОМОТЮК.
с. Росошани на Буковині.

...А у нас - усі чоми!

Олег ГУЦОЛ

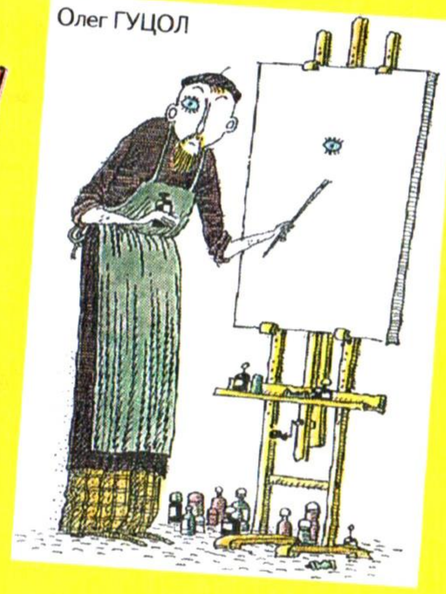

Сергій ВЕЛЬМОЖКО

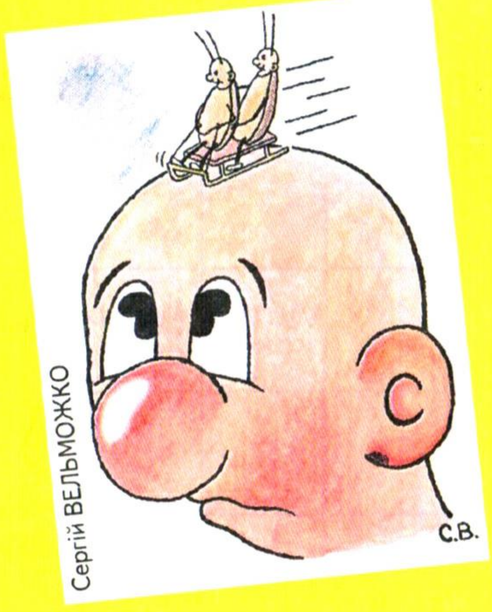

Анатолій ВАСИЛЕНКО

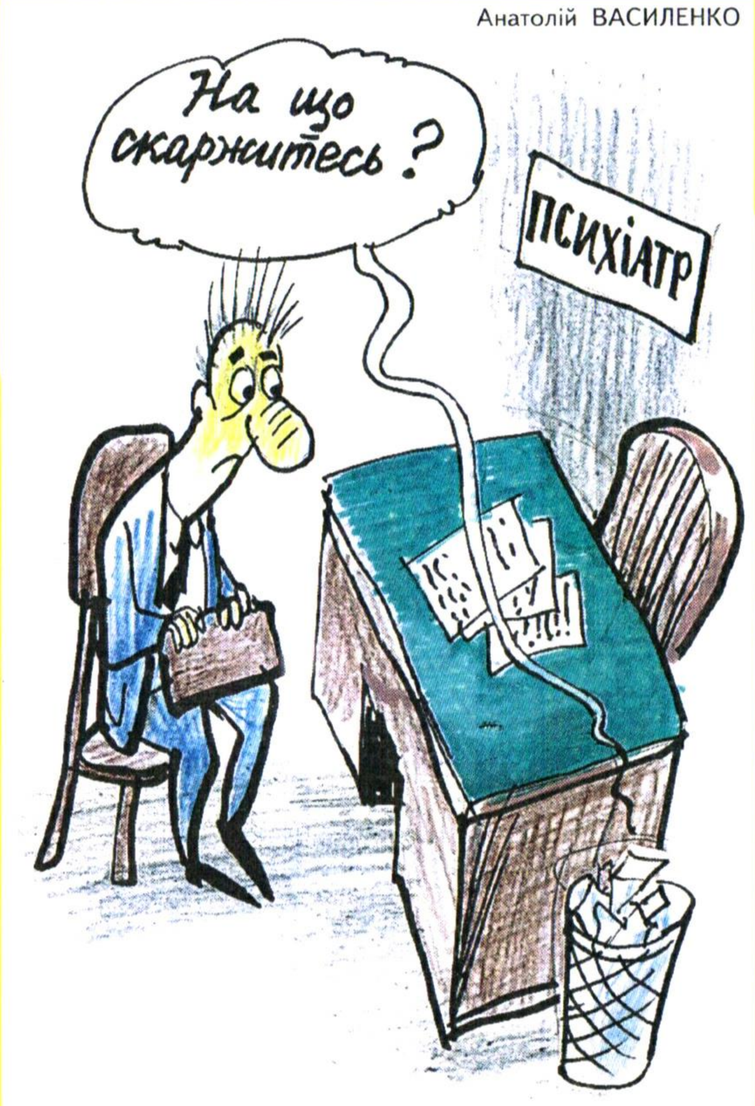

Вячеслав КАПРЕЛЬЯНЦ

Вадим СИМИНОГА

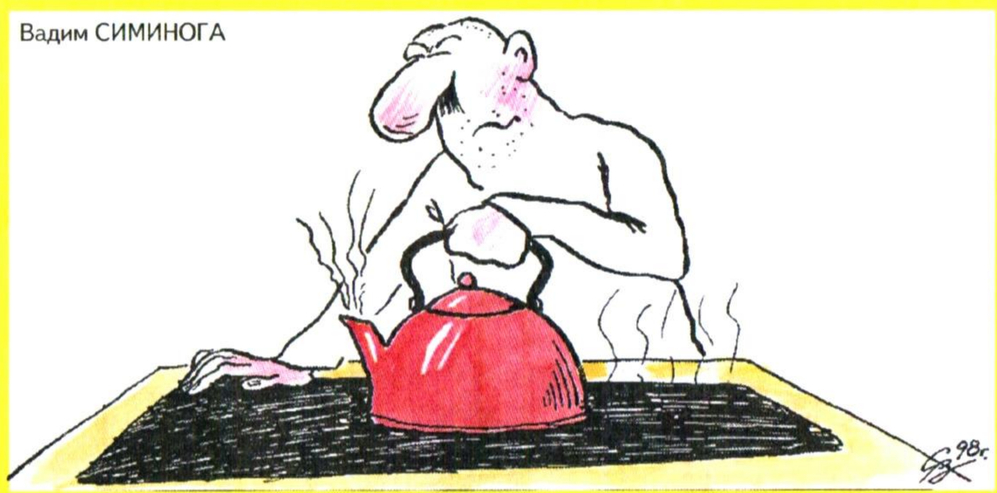

Заєць, Козел і капуста

Заєць пан Зайчинський-Капустинський дуже любив капусту. Здавалося б, що тут дивного — всі зайці люблять капусту. Але пан Зайчинський-Капустинський не просто любив капусту — він її любив понад усе на світі, до нестями. Позаяк капуста у Казковому Лісі була не звичайна, а чарівна — вона у Казковому Лісі була валютою. За листки капусти, за «зелені» можна було купити все, що завгодно: від ментолової жувачки до депутатського мандату у Казковий парламент. Чарівну капусту вирощували на казковому бізнес-полі. У кожного там була своя ділянка. Але не всі були здатні до бізнесу, і невдахи змушені були продавати свої ділянки. Заєць пан Зайчинський-Капустинський був вдатливим бізнесменом, і раз-у-раз збільшував свою ділянку за рахунок невдах. Все йому було мало. Страшенним жаднюгою був заєць пан Зайчинський-Капустинський. Він поскуповував ділянки і в пана Вовка, і в пана Шакала, і в пана Зінського-Собаківського, і в пані Лисиці, і в інших невдатливих до бізнесу панів і пань Казкового Лісу. Не раз панові Зайчинському-Капустинському говорили і пан Осел Ішачковський, і пан Баран Рогачинський:

— Ну нащо вам, пане, стільки капусти? Хоч би якийсь благодійний фонд організували на допомогу бідним ховрашкам, абощо.

Але заєць бундючно відповідав:

— Обійдеться без марципанів! (така в нього була примовка). Хай ховрашки самі працюють і заробляють!

Жаднюга був пан Зайчинський-Капустинський, як уже казано.

Та у Казковому лісі він не один був такий. Були й інші. Наприклад козел пан Цаплинський-Капустюк, який теж до нестями любив капусту і розширював свою ділянку за рахунок невдах. І незабаром його ділянка опинилася поряд із ділянкою пана зайця. А коли межують двоє жаднюг, чекай біди. І вона прийшла... Хтось мусив поступитися. А поступатися не хотів ніхто. У таких випадках є лише один вихід. І сталося так, що одночасно пан Зайчинський-Капустинський звернувся до пана Вовка, а пан Цаплинський-Капустюк звернувся до пана Шакала. І пан Вовк та пан Шакал з'їли жаднюг...

На добраніч, дорогі читачі дяді й читачки тьоті!

Жадібність ніколи не приводить до добра.

Недарма є такий крилатий вираз: «Жадібність фраєра згубила!»

Всеволод НЕСТАЙКО.

Страшне перо не в гусака...

«Прошу знайти моє опудало, яке вкрали з мого городу. Ознаки: висота до двох метрів. Було одягнуте у чорну куфайку, червоні штани і солом'яний бриль. Стояло на кілку і дуже схоже на мого сусіда діда Кіндрата».

(Із заяви до дільничного міліціонера).

❄

«Фірмі терміново потрібний сторож і собака з рушницею».

«Шукаю чоловіка із гумором і фізично здорового. Може бути інвалідом. Бажано, щоб мав посвідчення водія і звичайно автомашину».

«Фірма проводить дресировку собак разом із господарями».

(Із оголошень).

Надіслав Іван МАРТИШКО.

❄

«План ліквідації працівників контори на випадок пожежі».

(Із інструкції).

❄

«Ми приїхали до нього на дачу, і він почастував мене шампанським. Від вина я стала не своя — прополола всю моркву і буряки, перекопала три грядки».

(Із листа).

❄

«Домашні коти живляться тим же, що і людина — рибою, хлібом, молоком, мишами...»

«Коза закричала нелюдським голосом...»

«Мамонти вимерли ще при феодалізмі, але вони були добрими і мирними людьми».

(Із шкільних зошитів).

Надіслав Василь ВЕРБА.

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

«Кожного разу, коли ми одержуємо «Перець», увечері влаштовуємо у сім'ї конкурс на кращий підпис до малюнка. Скільки сміху лунає в оселі! Ми відчуваємо тоді себе по-справжньому дружною родиною. Дякуємо тобі, Перче! І хотіли б, щоб конкурс проводився і наступного року...»

Усе сімейство Головків.

м. Луганськ.

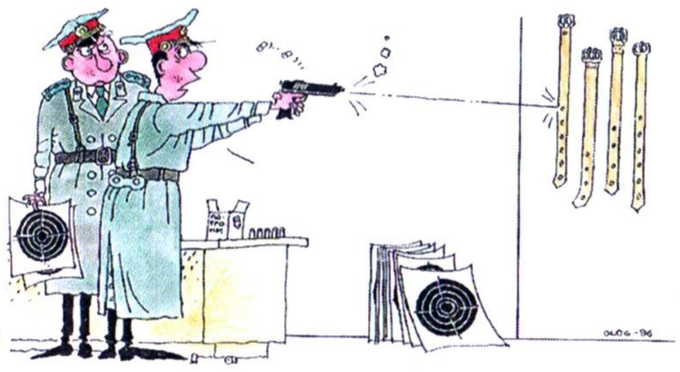

Дякуємо і ми родині Головків і всім тим, хто надіслав нам листи з подібним проханням. Ви зможете позмагатися у цьому конкурсі і в 2003 р. (якщо, зрозуміло, не забулися оформити передплату).

А сьогодні називаємо тих, хто був найдотепнішим (на думку журі) у десятому турі нашого змагання. Пам'ятаєте, у «Перці» № 10 друкувалася карикатура Олега Гуцола: стоїть шеренга футболістів, у першого — високого і широкоплечого спортсмена на футболці позначка «туза», а у решти (низеньких) — шістки. Настрій у наших читачів змінювався від того, як грала їхня улюблена команда. Особливо у європейських кубках. Але при цьому вони все-таки не втрачали почуття гумору. Переможцями ж стали:

Данило ПЛЕСКАЧ з м. Рівного: «Сьогодні виступаємо у послабленому складі» та ***Іван ДІВИЦІЯ з м. Недригайлова, що на Сумщині: «Решта тузів грають за кордоном».***

ВІТАЄМО!

А тепер придумайте підпис до нового малюнка Олега Гуцола.

На переможців чекають призи!

Їх імена буде надруковано у «Перці» № 2 за 2003 рік.

СКАНВОРД ✻ СКАНВОРД ✻ СКАНВОРД ✻ Склав М. ШИПШИНА ✻ СКАНВОРД ✻ СКАНВОРД ✻ СКАНВОРД

Щастя, здоров'я Вам! До зустрічі в Новому році!

Внучка діда Мороза
Дитя коня
Містер .....
Вершки суспільства
Мурчик
Що у світі наймиліше
«Хіба ревуть воли, як ясла повні»
Знак зодіака
Міжнародна система одиниць
Медоносне дерево
Українська народна казка
Високий чин
Частина авто
Знущання
Вигода, користь
Сатиричний прийом
Пташка
Колючка у троянди
Примара
Місто в Криму
Транспорт дальнобійників
Пістолет
Німецький філософ
Річка в Італії
Осел
Велике обличчя
Насмішка
Повідомлення командиру
Велике «цабе»
Пістолет
Кріплення реї (морські)
Овоч
Мешканець Аравії
Вигук (у лісі)
Бог Сонця (Др. Єгипет)
Синиця
Вампір
Кровоносна артерія
Нота
Марка вантажівки
Адміністр. приміщення
Молочний продукт
Український народний танець
Амвросій Бучма
Харківський тракторний завод

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 11

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Солома. 8. Рекордсмен. 9. Риба. 10. Ярина. 12. Слон. 13. Чарка. 15. Ябеда. 17. Анекдот. 20. Артист. 22. Одруження. 24. Салют. 25. Як. 27. Килим. 28. Афіша. 31. Слово. 32. Сопло. 35. Критика. 36. Планка.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Сорочка. 2. Лобур. 3. Арія. 4. Скриня. 5. Ода. 6. Омела. 7. Анонс. 11. Арена. 14. Кактус. 16. Костюм. 18. Надія. 19. Тунель. 21. Рис. 23. «Ярмарок». 26. Квочка. 27. Крос. 29. Індик. 30. Пегас. 31. Сніп. 34. Мир.

ВІДПОВІДЬ НА РЕБУС, ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

Що в хаті взимку замерзає, а надворі ні.

Шибка у вікні.

Іноземний гумор

ІНТЕРСМІШИНКИ

За приписом

У черзі до каси супермаркету стоїть блондинка і просто з пакета п'є молоко.

Якась бабуся не втримується:

— Дівчино, нащо це ви отак, посеред магазину?!

Блондинка на те:

— А осьде на пакеті написано: «Відкривати тут»!

Щось не те...

У генеральному штабі здибалися два генерали.

— Сьогодні ви якось незвично одягнуті,— каже один. — Еге, і справді, за весь час, що ми працюємо разом, я вперше бачу вас без медалі.

Другий генерал зиркнув на свої груди і вигукнув:

— О, забув зняти її з піжами!

Точність

— Мері, скільки ти важиш?

— З окулярами — сто двадцять кілограмів.

— А чому саме з окулярами?

— Без них я не бачу цифр.

Так!

Парочка туристів хоче взяти в готелі номер на двох. Адміністратор готелю питає, чи вони в шлюбі.

— Так,— каже жінка. — Я — два роки, а пан — вісім місяців.

Уполювання за ближнього

Двоє сіцілійських мафіозі отримали завдання вбити третього. Очікують на нього коло входу в кафе, де він має з'явитися о шостій вечора. Чекають-чекають, уже восьма, а його все нема.

— Сподіваюся,— каже один із мафіозі,— що з ним не сталося чогось поганого.

Хто?

Сержант невпевнено глипає в темряву і питає:

— Пане капітане, чи ви, бува, не майор Еванс?

Але...

Перед ранчо старого Роджера зупиняється шикарний кадилак. Із нього виходить молодий чоловік.

— Татку! — обіймає він Роджера. — Я твій син, якого ти п'ятнадцять років тому послав у місто за сигаретами. Там я розпочав гарний бізнес, зробив добрі гроші та одружився.

— Усе це чудово,— киває головою Роджер,— але ж де мої сигарети?

Підготував Д. МИТЮК.

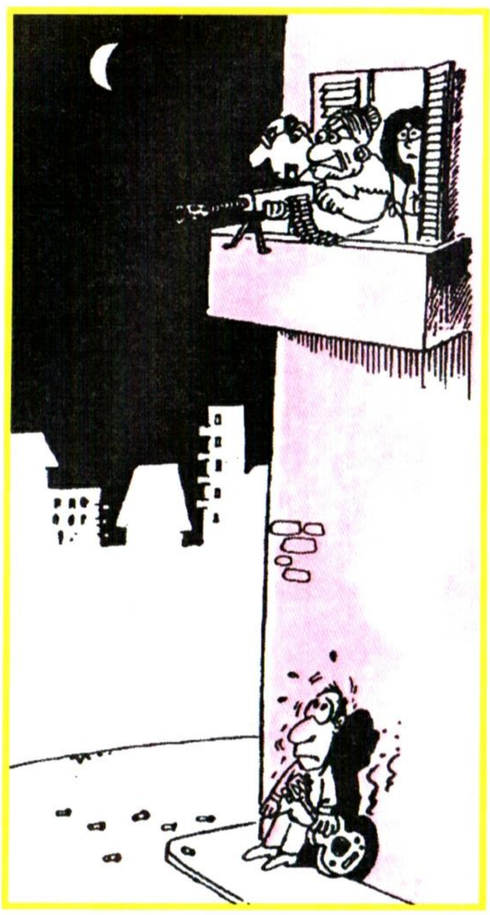

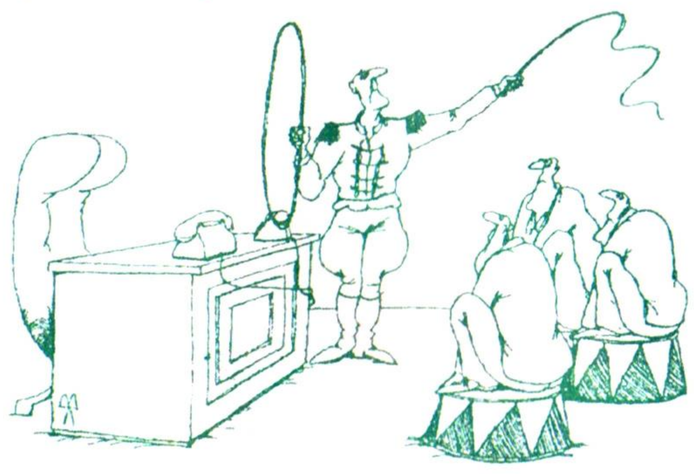

Станіслав ЄЖИ

Непричесані думки

Сміливець: їсть з руки тирана.

В раю повинно бути все — навіть пекло.

Коли у деяких витягують з рота кляп, вони німіють від захоплення.

Будьте самоучками, не чекайте, коли вас навчить життя.

Тому, у кого гарна пам'ять, легше забувати.

Треба було б відкрити витверезник і для людей, п'яних від щастя.

Вихід найчастіше там, де був вхід.

Коли народ позбавлений голосу, це відчувається навіть тоді, коли співають гімн.

Після втрати зубів у язика начебто більше свободи.

Назва: «Шість героїв тікають від автора».

Серед карликів час від часу спалахує епідемія гігантизму.

Будьте делікатними, не запитуйте людину, чи живе вона.

Трагізм епохи передає її сміх.

Із рук в руки влада переходила значно частіше, ніж із голови в голову.

Чому я пишу ці короткі афоризми? Та тому, що слів не вистачає.

Переклад із польської.

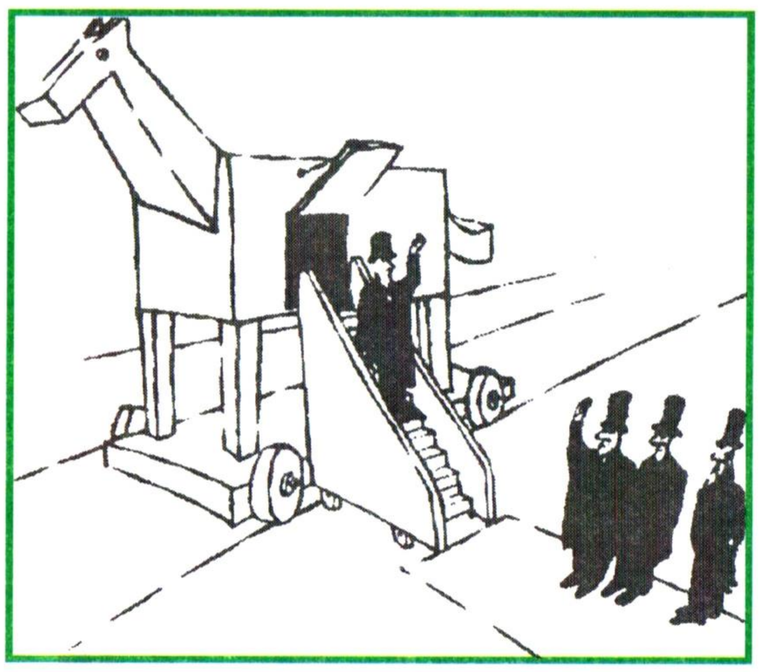

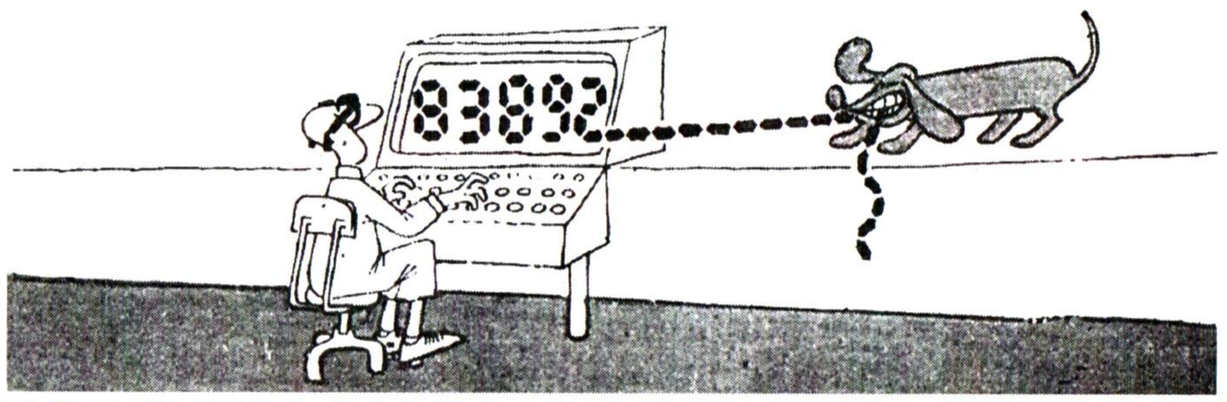

ПЕРЕЦЬ № 12 (1521)

Головний редактор Юрій ПРОКОПЕНКО.

Редакційна колегія: Анатолій ВАСИЛЕНКО, Павло ГЛАЗОВИЙ, Юрій ІЩЕНКО (заступник головного редактора), Олексій КОХАН (головний художник), Дмитро МОЛЯКЕВИЧ, Михайло ПРУДНИК (відповідальний секретар), Іван СОЧИВЕЦЬ.

Засновники: видавництво «Преса України» та редакція журналу «Перець».

Зареєстровано Держкомітетом по пресі України. Свідоцтво КВ №736 від 20.06.1994 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думку автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на «Перець» обов'язкове.

Здано до набору 06.11.2002.
Підписано до друку 25.11.2002.
Формат 70x108 1/8.
Папір офсетний №1.
Офсетний друк.
2,8 умовн.-друк. арк.
14 умовн. фарб.-відб.
4,1 обл.-вид. арк.
Тираж 12700 прим.
Зам. 0110212.
Ціна договірна.
© «Перець» 2002 р.
Заснований у 1922 р.
Видається з січня 1927 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 441-82-14, факс 234-35-82, відділу розповсюдження 441-89-15, 441-89-38, реклами 441-89-39, факс 441-89-11, художнього відділу 441-89-24.

Internet: http://uamedia.visti.net/perez/

Для телеграм: Київ Перець.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

Ні те, ні се, ні кукуріку!

Олег ГУЦОЛ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

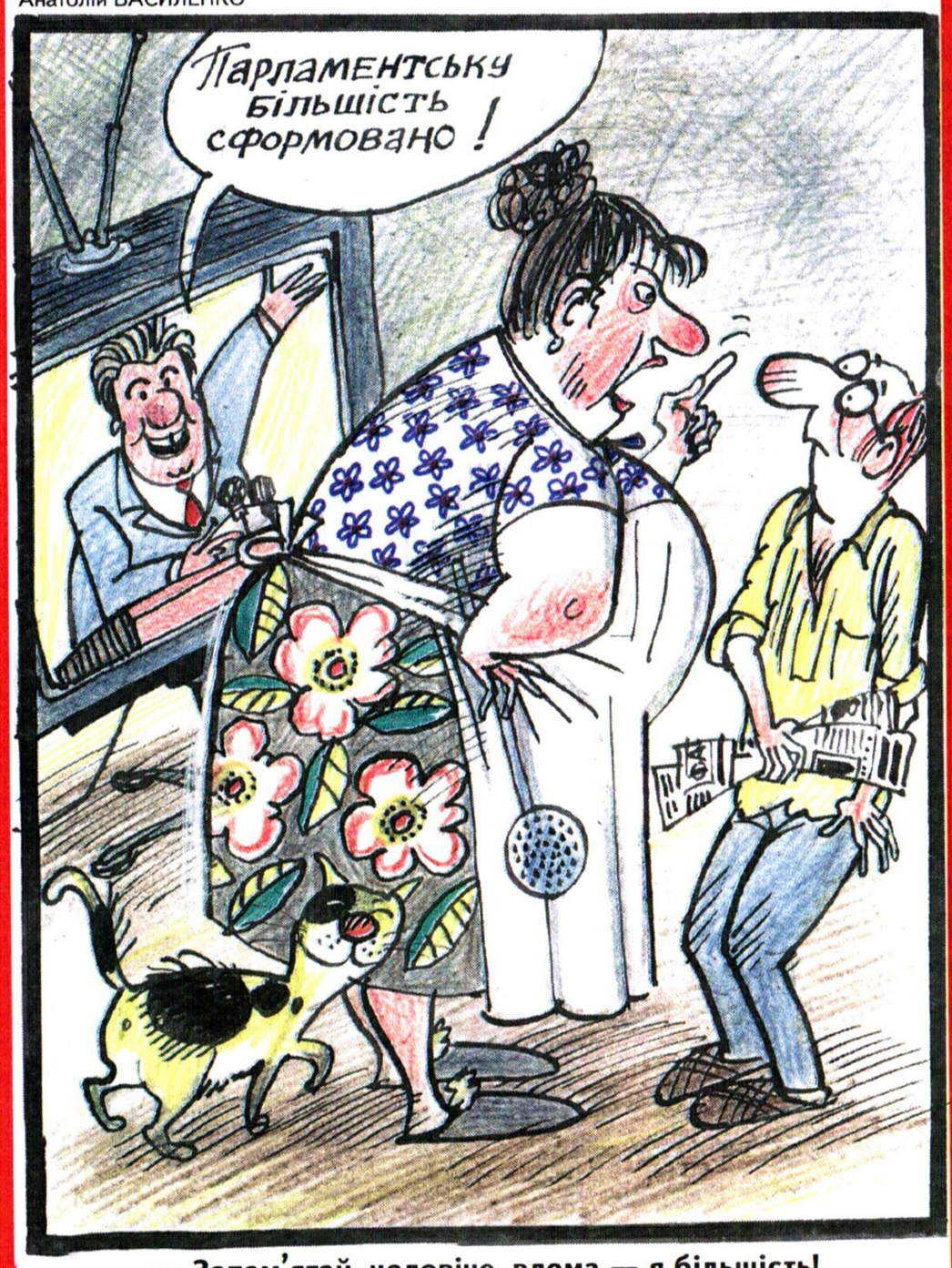

— Запам'ятай, чоловіче, вдома — я більшість!

Леонід ТЕЛЯТНИКОВ

— Звільнили за хабар, тепер треба дати хабара, щоб поновили на посаді.

Сергій ТЕРЕЩЕНКО

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

Георгій МАЙОРЕНКО

Борис РЕВЧУН

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

— Цікаво, а у вас теж процвітає дідівщина?

4 820012 960675 12

УВАГА! УВАГА! ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА 2003 РІК!

Журнал «Перець» — одне з небагатьох видань України, яке виходить лише на кошти читачів.

НА ЗАБУДЬТЕ ПЕРЕДПЛАТИТИ ЙОГО НА НАСТУПНИЙ РІК!

Будемо щиро вдячні, якщо порадите це зробити і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам...

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!